

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.	Előfizetési árak: Egész évre 14 K. félévre 7 K. negyedévre 3 K 50 f. — Egyes szám ára 30 fillér.	Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.
-----------------------------	---	--

HUSVÉT.

A gúnyruhába öltöztetett, ostromozott, tövissel megkoronázott és keresztrefeszített *Eszme* feltámadott!

Feltámadott és meghozta millió és millió szomorú, kétségbeesett ember szívének a vigasztalást, reményét az eljövendő jónak, kiteljesülését mindannak, amit ti kadt, szomorú lelkek vártak, hogy végre enyhülést találjanak. És minden kétségbeesett, fogcsikorgató, ökölrázó, vagy fásult apatiába fulladt: *miért* re megfelelt: szikrázó, dalos, tavaszinas, minden rügyet kifakasztó s a romokon is virágot termő *azért*-tel!

Azért-tel, amelyben ott vannak minden valóságai a nagy, egyetemes, embereket átkaroló, megvetettek fel-emelő, büszkéket megalázó, ügyefogyottakat dajkáló, tántorgókat erős kézzel vezető, sötétbenjáróknak táklyával világító — Szeretettel . . .

Emberek! nem lesznek már köztetek ezentul szegény számkivetettjei a Szépnek, Jónak; — nem lesznek már fölöttetek gögös rabszolgatartók, kiknek félve lesítek minden lélekzetvételét; nem lesztek többé könnyben-

ázó, rongyos koldusai, szálnalmas felőrölt morzsái a nagy *Életmalomnak!* — nem lesztek ezentul már . . .

De lesztek: igaz, emberies életet élő, becsületes munkások dús gyümölcs-termését szüretelő, erősizmű, boldog harcosai annak az országnak, amelynek minden talpalattnyi földje a ti munkátoktól virul fel egy eljövendő, ragyogó kor elé, amelynek minden városa, minden faluja — lerázva magáról az előítélet és elfogultság bilincseit: testvéri meghittséggel fog kezét egymással, tudva, hogy *egymásért vagyunk!*

S ebben az országban ezentul már egyformák leszünk valamennyien: a *munkában és a szeretetben!*

Ezeket hozta néktek Emberek, a Tanácsköztársaság első husvétje, vegyétek szívetekbe és fogadjátok örömteljes, vidám Allelujával!

A város békéjéért!

Odafent az ország szívében titáni feladatokkal küzd a kormányzó tanács. Megtette e kormány a hihetlent. Vértől, pusztítás nélkül szinte órák alatt valósította meg a szocialista állam eddig utópiának vélt ábrándképét. Az egyik keze a multtal foglalkozik, kérihetetlenül bontja le a kapitalista társadalom börtönépületének örökerejűnek

szánt falait, — a másik keze azonban máris megkezdte és eréllyel folytatja az építő munkát.

Megdönthetetlen erejű épületnek kell épülnie azokon az alapokon, melyeket most rak le a kormányzótanács. Da ahhoz, hogy ez az épület felemelkedhessen, nélkülözhetetlen szükség van arra, hogy minden munkás kéz lelkes önfeláldozással adja oda a maga munkáját. Elsősorban pedig az ország perifériáinak kell odahaza a maguk házatáján megalapoznia az új világrend fundamentumait, hogy az ország középpontjával egyhangzó ütemre kezdődjen és folyjon az építés nagy munkája.

A mi kis városkánk is át kell hogy érezze a maga munkájának fontosságát országos szempontból, ami most történik, akár a legutolsó falucskában is, országos jelentőségű. Az, hogy valaki dolgozik e, vagy amrikázik, — hogy szívből vallja-e magát kormányhűnek, vagy színből, hogy részt vesz-e közmozgalmakban, vagy a kényelmes visszavonulást választja, — lehetett valaha a közre nézve közömbös dolog. Ma mindez végzetesen közömbös kérdés. Ma mindenkinek a munkája, gondolkozása, érzésvilága országos jelentőségű közügy. Ma mindenkinek tisztában kell lennie azzal, hogy csak egyetlen *modus vivendi* létezik, — teljes meggyőződéssel és teljes erővel fenntartás és hátsó gondolatok, lefojtott reménykedések nélkül résztvenni a kormányzótanács munkájában, támogatni a kormányt minden irányban, minden törekvésében. Ez az egyetlen lehetősége annak, hogy a visszahozhatatlanul rombadőlt kapitalista rendszer romjai fölött kultúrát, jólétet és boldogságot hozó új élet fakadjon és ne temesse a romok közé egy rémséges anarchia mindazt, amit a háború még meghagyott.

A mi városkánkban minden feltétele megvan annak, hogy az alkotó munka meg-

Valaki megy a napfényben.

Irta: Németh Böske.

Valaki megy a napfényben és a drága fejére aranyzapor hull — napsugárból.

Megy és elkerülök, szembejönnek véle, köszöntik az emberek; megáll pár szóra egyikkel-másikkal, kezélfog, elköszön, megy mindegyik tovább a maga útján. Bemegy üzletbe vagy máshová, ott is beszélget, intézi a dolgait, megy tovább. Van aki szimpatikusnak találja, van aki nem; van aki könnyösen veszi, van aki nem ismeri, csak látszából. De hisz ez mindnyájunkkal így van az életben s mind így kezeljük egymást embereket, akik vagyunk. Vitatkozik, helybenhagy, beszél a politikáról, drágaságról, miegyébről, haragos vagy jókedvű, vagy minden mindegy néki, — érdekli az egész hétköznapi élet, vagy nem törődik semmivel — ennyi. Él, lélekkzik, itt van és mégis olyan nagyon-nagyon csekélyke kevesen tudják róla, vagy tán senkisé tudja róla, hogy — valakinek mindent jelent, az ő számára. Valakinek, aki el tudja gondolni, meg tudja érteni, látni az egész életet; akinek gondolatai vannak, aki véleményét tud alkotni magának, aki ki is tudja fejezni, amit érez belől; aki *meri* érezni az érzéseit, aki le is tudja ezt írni, akár versben, ha úgy jön kedve, akár prózában, ha ezt találja éppen jobbnak, — mint pl. most is ahogy van . . .

Valaki, aki fogadja a vendégeket, társalog, viccel, szomorú vagy vitás kedvében van, vagy leszólja azt, aki vagy ami nem tetszik neki, — vagy dicsér, ahogy éppen jön . . . ahogy ül a szokott helyén és beszél a szokott hangján, a rendes arckifejezéssel — és senki sem sejtji, hogy ezalatt a gondolatai hová-merre szöktek el, úgy egészen bent a leglelkéből . . . feltéve, ha valaki szintén nem ül ott előtte, valaki, akivel, ha mások is vannak, csak egy-egy komoly pillantásban találkozik össze, — aztán semmi, ennyi az egész . . . meg az a kézsorítás, meg véle a kézsók, és semmi több, csak ennyi és mégis több mindennél. És ez olyan szép, olyan boldogítóan gyönyörű — és olyan régen így van már. Közbejötték elszakadások, más emberek, ott nők, tán igazán, itt férfiak . . . oh Istenem — de mikor újból találkoztak volna, akkor megint csak nem volt senki és nincsen senki között, nem is lehet, mert ez úgy van, hogy ennek nem lehetett másképpen lenni, mint így, ahogy itt írva áll.

S olyan jó ez, hogy várni lehet rá, ki lehet nézni az uccára, hogy jön-e már? És míg a sok tavaszi szín és illat telekacagja a levegőt, addig olyan szépeket lehet gondolni felőle és minden felől, ami van . . . Erről a jácint csokorról itt a szobámban, meg az ibolyákról, meg mindenről, a tavaszról is.

S ha nem jön, egyszerre olyan borús lesz az élet és olyan nagy szomorúságokat

tudok érezni mindenről . . . Istenem, add meg, hogy kilépjen már a kapuján, hogy jöjjön. Olyan nehéz ez a várás, meg annyi kétely fonódik keresztül kasul a szívemen, mintha hínárosba kerültem volna és minden huzna lefelé a mélybe. És mégis csak kár volna elveszennem, hiszen nagyon emberien ember vagyok, mikor így feloldódom, egy nagy-nagy melegségben, ami mégis csak sokkal intelligensebb dolog, mint holmi: tudatlan, hisztériás, nőstény-maszkák nyivakolásai a szerelem felől és mellett . . . Bizony, mert ezek egyenesen undorítóak így, a *kis silány mivoltukkal és erőszakosságaikkal a férfiak felé.*

És úgy elfut az óra, úgy elfut, de úgy elfut, már megint körbe ért a nagymutató, már ráhull az este az uccára, innét-onnét sötét is lesz. Már el is mentek más vendégek, akik itt voltak és csevegtek velem. Egyedül vagyok megint és Istenem, odaat kigyúlt a lámpa, — ni, hogy hunyorog először a fénye, míg aztán felcsattan szikrázva és teljes, diadalos világossággal. Most beteszik a fatáblákat és sötét a ház megint. Mennek haza a sétáló. Hűvös szél szaladt le a hegyről és végignyargal az uccákon, por is marad a nyomában. Ma már lemondtam mindenről, ma már nem jött el, az biztos, de milyen szomorú is lettem egyszerre. S holnap? — holnap? — El fog jönni, tudom . . .

induljon. Városunk megértő népében szocialista vezetőinek felvilágosító munkája megérlelte eredményeit. Egyetlen zökkenés nélkül toledott át a város életének menete a proletáralom által diktált sinekre. Az életető munka minden terén szépen megindult. Munkáskéz itt nem pihen tunyaságból, legfeljebb munkaalkalom hiányából. E város lakosságának becsületére meg kell állapítani, hogy az elmúlt hét végéig egyetlen komoly esete sem merült fel renitenciának, szabotázsának, vagy csak rendezavarásnak is.

Noha a régi rend romlott lelkű patkányai, mielőtt menekültek volna a kapitalizmus sülyedő hajójáról, megpróbálták kikezdeni a szocialista államrend új falait. Rémitgető bujtogatással híresztelték a hazug mesét, hogy az állam elveszi a szegény ember utolsó garasát, utolsó hant földjét, templomát, lelki üdvösségét. *Ezekkel az aljasan hazug rémhírterjesztőkkel szemben vastagbetűs plakátok hirdetik, hogy az államnak esze ágában sincs a szegény ember földjét, vagy vagyonkáját bántani, hisz az egész új rend legfőbb célja éppen az, hogy a szegény embernek juttasson minél többet az élet javaiból, nehogy elyegye tőle. Plakátok hirdetik azt is, hogy az állam senkit sem fog zavarni vallása gyakorlásában, hogy a templom öröke a vallás marad, annak szent és sérthetetlen hajlékánaként. A kormány hivatalos lapja pedig hangos szóval hirdeti, hogy a kis ember pénze is megmarad neki, legyen az akár készpénzben, akár részvényben, vagy hadikölcsönben.*

Ezeknek a bujtogatásoknak aljas szándékú alaptalanságával is tisztában lehet a város és járás minden lakója és a sötétség lovagjai maguk is látják aknamunkájuk céltalanságát. Most tehát más praktikát kezdenek ki. A város nyugalmát, a lakosság békéjét, egyetértését akarják megzavarni. Bizalmatlanságot akarnak kelteni a város és járás vezetőségével szemben és pártokra akarják szaggatni az egységes proletáriátust.

Más időkben ez ártatlan játék lett volna, amely legfeljebb egy-két ember nyugalmát háborította volna meg talán egy pár órára. Ma azonban ez is országos ügy. Aki ma a város békéjét háborítja, aki ma a város rendje és vezetősége ellen izgat, — az a tanácsköztársaság ellen izgat. A város vezetősége tudni fogja kötelességét mindenkivel szemben, aki a város békéjét, munkás csöndjét bűnös módon felzaklatja.

A város és járás vezetőségének szilárd szándéka, hogy a várost és járást a megértés eszközeivel vessze át a gyászos kapitalista világ és a diadalmasan fiatal szocialista világ közti átmenet hidján. Ezt a hidat a munka és béke pilléreire óhajtja építeni. Hisz nekünk itt a messze vidéken az a legfőbb kötelességünk, hogy a kormányzótanács rendelkezéit teljes jóakarattal végrehajtsuk és dolgozzunk. Amde ha a békés munka keztyűs kézzel nem volna biztosítható, a városi és járási tanácsok és direktóriumok tudják, hogy sentimentálimusnak helye nincs, hogy akkor jönnie kell a vörös ököknek, mely kiméletlenül csap szét a régi rend patkányai és bérencei között.

Akinek a város békéje, fejlődése szívében fekszik, az ne engedje közelébe az ilyen a zavarosból halászható konkra éhes sakálokat, — hanem juttassa azokat a forradalmi törvényszék kezére.

Tudnia kell minden embernek a városban és járásban, hogy az ilyen aljas aknamunkák csak romlást hozhatnak az egész városra és járásra. Ahol ma még rend és munka honol, ott ez aknamunkák révén holnap vihar és felfordulás jöhet. Ezt megakadályozni mindenkinek kötelessége. A rendfentartó, munkabiztosító munkában a direktóriumokat segíteni mindenkinek a tanácsköztársasággal szemben fennálló kötelessége. A proletárdiktatura pedig nem tréfálhat.

Lapunk t. olvasóinak és munkatársainak kellemes husvétii ünnepeket kívánunk.

Az első megyei szovjet-gyűlés.

Április 14-én, hétfőn délelőtt ült először össze a megcsonkított Zalavármegye megyei katonai- és munkástanácsa a zalaegerszegi vármegyeház dísztermében. A díszterem falán még ott lógnak az örökre rombadólt kapitalista mult képviselőinek képei, amelynek ábrázoltjai bizonyára nagyot álmétkodtak volna az első megyei szovjetgyűlés felett, ha véletlenül egy órára megelevenedtek volna. A diszmagyaros, sujtásos, vagy előkelő angol szabású ruhák helyét munkászubbonyok, tábori katonaruhák és nehéz parasztcizmák foglalták el.

Az ülés külsőségei is merőben ellentétei a letűnt kor divatjának. Semmi finnépelyesség, semmi nagyképszerűség, nincsenek díszes, frázisos szónoklatok. Az elnök, Holló János, a zalaegerszegi munkástanács elnöke, néhány komoly mondattal, amelyekben cicoma nélkül foglalta össze a megyei tanács munkájának lényegét és fontosságát és rámutatott a hatalmas rendszerváltozásra, megnyitotta az ülést és javasolta egy jelölő bizottság kiküldését, amelynek feladata volt jelölni a megyei tanács vezetőségét és az országos szovjetbe kiküldendő négy tagot.

A jelölő bizottság kiküldése előtt a munkástanács több tagja szólalt fel, valamennyien egyszerű, de belső meggyőződéstől átfűtött mondatokban arról beszéltek, milyen fontos, hogy a vezetőségbe, különösen az országos szovjetbe a szocialista harcok tűzében kipróbált szocialisták kerüljenek bele.

Az elnök által javasolt jelölő bizottságot a gyűlés egyhanguan elfogadta. A jelölő bizottság hosszas tanácskozás után megállapodott a jelöltekben. A jelölő listák kiosztása után Gellért Samu dr. tett indítványt az iránt, hogy tekintettel arra, hogy a tanács tagjai először ültek össze és egymást még nem ismerik, kérje fel az ülés a hivatalos jelölteket, hogy mondjanak bemutatkozó beszédeket a tanácsülés előtt. Az indítvány felett élénk vita fejlődött, amelynek során az összes, addig fel nem szólalt jelöltek felszólltak.

Ezután megtörtént a titkos szavazás, amelynek eredményeképpen teljesen a hivatalos lista jelöltjei választottak meg. A megyei tanács vezetősége a következőképpen alakult meg: elnök Holló János, alelnökök Berta Kálmán és Somogyi Károly, jegyzők Barát János és Dörnyei József. Az intéző bizottság tagjai: Holló János, Gróf János, Dandy Ferenc, Weisz Endre dr., Barát János, Bedenik János, Salamon Ferenc, Baliga József.

Az országos tanácsba megválasztottak: Holló János, Gróf János, Schneider Ernő és Gál János.

A választás megejtése után az elnök az ülést minden ceremónia nélkül bezárta.

Itt említjük meg, hogy a kormányzó tanács rendelkezése szerint Zalavármegyéhez csupán a balatonfüredi, tapolcai, sümegi, zalaszentgróti, zalaegerszegi, novai és az ujonnan felállított kis belatinci járás tartoznak. A vármegye többi részei a Nagykanizsa vármegyéhez tartoznak, amelyek természetesen külön választottak országos szovjettagokat. Nagykanizsáról többek között Schneff József volt kormánybiztos és Havas Hugó dr. kerültek be az országos tanácsba.

Néked szólok így:

Nézd, meglepett bennünk' a halkléptű alkony.
Gyere — s az arcodhoz hajtom az arcom;
Gyere, nézzen rám két nagy, mély szemed,
Simítsa kezem — a te forró kezed'.

Eliramlik a perc, gyorsan tűn' az óra,
Átcsap felettünk Szerelem csodatója.

Drága a hangod: szivhangolta, bölcs;
Drágább a szád: csók-napon ért gyümölcs.
Gyere s az arcodhoz szorítom arcom,
Lásd, ittlepett bennünk' halkléptű alkony.

N. B.

Az elmúlt hét eseményei.

A községi munkástanács ülése.

Folyó hó 13-án a községi munkástanács rendes gyűlést tartott. A gyűlés tárgysorozatának első száma a husvizsgáló díjazása volt, melyre vonatkozólag a tanács olyképpen határozott, hogy amíg a husvizsgáló Olasz János a nemzetőrség kötelekébe tartozik, a díjazás felemelése iránti kérés nem indokolt. Határozatilag kimondotta a munkástanács, hogy a különböző helyekről a nép számára igénybevett és bérbeadott földek bérét a szántással együtt 50 koronában állapította meg. Rácz Dezső szinigazgató kérelme került sorra színelőadások tarthatása iránt, melyet minden további nélkül teljesített a munkástanács. Határozta a téglaegető javításáról, megállapították Pressing István téglásmester fizetését, a pénztári számadások megvizsgálására megválasztották mint számvizsgáló bizottságot Gross Vilmos drt, Tóth Józsefet és Tóth Józsefet. Intézkedés történt a városi burgonyakészlet hazahozatala iránt s az árat kg-ént 50 fillérben állapították meg. A mezőgazdák kereskedelmi részvénytársaság beadványát Gellért Samu elvtárs ismertette, melyben kéri a munkástanács ellenőrzése mellett létesítendő élelmiszer bevásárló szervezet létesítését. A tanács a beadványt elfogadja azzal, hogy későbbi gyűlése keretében megtárgyalassék a kérdés. Gellért Samu dr. elvtárs bejeleenti, hogy a sajtódirektóriummal való megbeszélése szerint a „Sümegek és Vidékek” napilappá fog átalakulni. Tudomásul veszik s határozatot hoztak, hogy a lapot minden tekintetben támogatni fogják.

A sümegi munkástanács a husvétii finnépre való tekintettel a vasárnap délelőttre tűzött ülést pénteken este tartotta meg. Az ülés napirendje előtt a városban elterjedt híresztelések folytán Dörnyei József felvetette a bizalmi kérdést önmagával és Gellért Samu elvtárral szemben. Többek hozzászólása után, akik mind megvetéssel utasították vissza a vezetőség elleni alattomos áskálódásokat, a munkástanács egyhangú lelkesedéssel biztosította teljes és osztatlan bizalmáról Gellért és Dörnyei elvtársakat és kimondották, hogy úgy a direktórium, mint az egész munkástanács teljes mértékben azonosítja magát velük és minden bárhonnán jövő támadással szemben együtt kíván velük küzdeni. Az ülés tárgysorozatából kiemelkedő fontosságú volt Jámbor Miklós elvtárs indítványa a sertés beszerzés lehetővé tétele iránt. Az ülés megbizta a direktóriumot, hogy a szomszédos járásokkal egyetértőleg léptet életbe egy erővel maximalást, amelyet a forradalom minden erejével végre is hajt, a bevásárlást pedig és a rászoruló közti kiosztást egy megalkotandó egységes szervevre fogja bízni a munkástanács. A lakásinség enyhítésére a tanács elhatározta, hogy a volt Ramasetter féle magazin helyiségek kiadása iránt lépéseket tesz, ezt lakásokká fogja alakítani, ennek kivitele, valamint annak megvizsgálása végett, hol vannak még a városban épületek, amelyekben átalakításokkal és javításokkal lakásokat lehetne szerezni, szakértőkből álló három tagú bizottságot küldött ki, amely rövidesen köteles jelentést és javaslatot lenni, hogy a munkák haladéktalanul eszközölhetők legyenek. A munkástanács aztán határozott a szegény lakosság részére megszerzett 2 sertés és 28 drb birka husának kimérése iránt is. A birka hus árát 10 K-ban, a sertéshúst 12 K-ban és a szalonnát 20 K-ban állapította meg. A munkástanácsnak a szegény lakosság részére még rendelkezésére álló hizott sertések a következő napok és hetek folyamán fognak kimérésre kerülni. Azokból elsősorban azok kapnak húst és zsírt, akiknek most nem jutott. Természetesen a rendelkezésre álló mennyiséghez képest korlátozott mértékben.

A szocialista párt nagygyűlése.

A szocialista párt vasárnap délután impozáns népgyűlést tartott, melyen megjelentek a járás összes községeinek kiküldöttei és a csabrendeki pártszervezet kb. 500 tagja vörös zászlóval. A község határában Csányi

Flóri zenekara várta az egyes községekből érkezőket és a Marseilles hangjai mellett vultek be a polgári kör épülete elé, ahol a sümegi nagy tömege már együtt volt. Az ülést a polgári kör erkélyéről Gellért Samu elvtárs nyitotta meg, utána a pesti kiküldött, Markstein elvtárs beszélt a proletárdiktatúra jelentőségéről, az európai helyzetről és a kommunista állam berendezkedéséről. Beszéde, fogyatékos magyar nyelvtudása miatt, melynek következtében nem a legjobban értették őt meg, nem keltett túlságos lelkesedést, sőt bizonyos kijelentései súlyos félreértésekre adtak alkalmat. A szót tőle megint Gellért Samu elvtárs vette át s felhívta a munka és foglalkozás nélkül levő elvtársakat, hogy lépjenek be a vörös hadseregbe s rámutatott a vörös hadsereg fontosságára a proletár államban. Bezárta a gyűlést és a tömeg a legnagyobb rendben cigányzene mellett szétszórult.

A járási munkástanács ülése.

Folyó hó 14-én délelőtt tartotta a járási munkástanács második gyűlését. Az ülést Horváth János nyitotta meg, s a tárgysorozat első pontja képen határozat hozott Kovács Aladár zalaerdői bérlőnek járőrrel való ellenőrzése iránt, amiatt, mert nevezett a marhát és gabonáját idegen járárokba adja el. Több indítvány után a kisgyőrői jegyzőnek azon indítványát, hogy a munkások az eddigi szokásokhoz képest most is kaphassanak szeszest italt, a szesztilalomra való tekintettel szigoruan elutasítják. Elhatározatott, hogy a husvéti ünnepekre való tekintettel a legközelebbi ülést apr. 22-én fogja tartani a munkástanács. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének feloivasása után a gyűlés véget ért.

H I R E K.

Szükséglakásokat!

Sümegen is, mint mindenütt, az országban, élénken érezhető a lakáshiány.

Ámde másutt barakkokból, meg egyéb felesleges épületekből is egyremásra alakítják a szükséglakásokat.

Nálunk szintén van egy hatalmas épületcsoport, amely ma üresen áll, ez a volt Ramassetter-féle borrház. Hatalmas, erős épülettömb, amelyből a város igen használható jó lakásokat tudna alakítani.

A háboru alatt az itt beszállásolt lengyel katonaság ruha- és lőszerraktáraként szolgált ez az épület. Ma, amikor az átalakítások vihara régen messze sodorta őket, vissza a hazájukba, s az itt maradt „kincstári“ dolgokat is régen átvette a mi katonaságunk, ma ismét üresen állnak ezek az épületek.

Az ujjonanszületett proletárország elsőrangú érdeke, hogy proletárjai jó, emberies lakásokat kapjanak, mert csak így lehetnek egészséges és dolgozó tagjai az új országnak, melynek egyetlen erős és szilárd alapköve van és ez: a munka.

Érdeke tehát minden városnak, minden falunak, hogy munkás, dolgozó proletárjai el legyenek helyezve. Érdeke továbbá, hogy minden ember, aki munkát akar kapni, kaphasson is ezt mielőbb.

A Ramassetter borrházak átalakítása ismét nagy csomó embert tudna foglalkoztatni s amellett enyhítve volna a lakásokban mutatózó nagy szükség is, ha mielőbb át lenne alakítva, jó, egészséges, tiszta lakásokká.

Tessék ezt az eszmét magukévé tenni és mielőbb megvalósítani.

N. B.

(A munkástanács már intézkedett is az itt ajánlott irányban. Szerk.)

— **Halálozás.** Kukorely Pál nyírádi püspöki jószágberelő 66 éves korában Veszprémben f. hó 9-én d. u. 6 órakor szívizékhűtésben hirtelen meghalt. Temetése nagy részvét mellett f. hó 11-én d. u. 4 órakor volt.

— **A kormány husvétli ajándéka.** Hivatalos helyről több alkalommal hangoztatták a forradalom eilenségei által terjesztett rémhírekkel szemben a kormánynak azt a kijelentését, hogy a kormány a vallás kérdése tekintetében a volt szociáldemokrata párt álláspontjára helyezkedik és a vallást magánügynek tekintve, abba és annak gyakorlásába semilyen módon bele nem avatkozik. Ez az álláspont ma lényeges módosításon megy át és ez a módosítás a legszebb ajándék, melyet a kormányzatánács husvételre adhatott. Kunfi Zsigmond népbiztos a mai napon rendeletet adott ki, amelyben *nemcsak kimondja az elvet, hogy vallását mindenki szabadon gyakorolhatja, hanem a vallás szabad gyakorlatát és valamennyi vallás templomait egyenesen a forradalmi kormány oltalma alá helyezi és a forradalom ellenségének jelent ki mindenkit, aki a vallás szabad gyakorlásába ütköző cselekményt követ el. A forradalmi törvénszék irgalmatlan ítélőszéke elé vonja azokat, akik önykényeskedő túlzással megbántják bárkinek vallását, valamint azokat is, akik még mindig azzal rémitgetik az embereket, hogy a tanácsköztársaság a vallást eltörli.* A népbiztos rendeletere szerint ezt a rendeletet minden templomban tartoznak a papok kihirdetni, és a rendelet jelentőségét méltatni. Azt hisszük, hogy a rendelet kihirdetése után fokozottan mélyszéges áhítattal fog az ég felé zengeni minden vallás minden templomában a husvétli álleluja, és egyszer végre meg fognak nyugodni a lelkek a lelketlen igaztók rémitgetéseitől és látni fogják, hogy a kommunista társadalmi berendezkedés csak adni akar az emberiség szenvedő millióinak, de nem vesz el tőlük semmit, ami a dolgozó ember testi és lelki boldogulásához kell és ami a dolgozó ember lelkének kedves.

— **A csabrendeki direktórium** az elmúlt héten négy embert állított a forradalmi törvénszék elé. Egyet azért, mert a direktóriumot ócsárolta és megtagadta az engedelmességet, hármat pedig lopás miatt. A járási direktórium mind a négyet a tapolcai forradalmi törvénszéknek adta át, az fog feleltük ítélkezni.

— **Az ötvösi eset.** Ma szívesen folytatunk újságvitákat szomszédbeli újságokkal, különösen nem szívesen a mai viszonyok között, amikor minden erkölcsi és fizikai erőnek egyesülnie kell a nagy egységes cél érdekében és sokszorososan kerülni kell minden surlódást munkatársainkkal. Nem lehet azonban szó nélkül hagynunk a Zalavölgyi Hirlapnak legutóbbi számában az ötvösi esettel foglalkozó cikkben ránk vonatkozólag a sorok közé bújtatott meggyanúsítást. Azt mondja a Zalavölgyi Hirlap, hogy az ötvösi leltározás alkalmával Széchenyi Pálné volt grófnő láthatólag szívesebben vette volna, hogy Sümeg járjon el kastélyában és nem Szentgrótt és ehhez azt a következtetést fűzi, hogy ki tudja, milyen összeköttetései lehetnek a „grófnőnek“ Sümegen. A meggyanúsítást, mely ebben az állításban van, a leghatározottabban visszautasítjuk. Nem tartjuk komoly, lérfias és fegyelmzett gondolkodású szociálistához méltónak másnak ok és alap nélkül való megrágalmazását. Nem volna hozzánk méltó, hogy e gyanúsítás ellen védekezzünk, annyira alaptalan az. Be kell látniuk a szentgróttinak is, hogy nagyon rossz szolgálatot tesznek az ügynek, a tanácsköztársaság ügyének, ha meggondolatlan kiszólásokkal aláássák akármely helyi szerv iránti bizalmat. Hiszszük, hogy e belátás arra fogja indítani őket, hogy reparálják az elkövetett hibát és a jövőben az ilyen céltalan és okatlan kiszólásoktól tartózkodni fognak. Sümeg semmiben sem szorul rá Szentgróttól oktatásra. Elintézzük dolgunkat ép oly jól, mint ők. Hogy Ötvösre ők mentek ki előbb, annak oka, hogy az uradalom alkalmazottjának, aki náluk valami feljelentést tett, közelebb volt Szentgrótt, mint Sümeg és odament, nem hozzánk. Egyébként

helyreigazításra szorul a cikknek az az állítása is, hogy ők eljárásukat a sümegi direktóriumnak előre bejelentették. Ők est csak utólag tették meg, a mikor már befejezett tényeket közöltek velünk.

— **A belügyi népbiztos rendelkezése** folytán a munkástanács által Budapestre küldött Horváth János elvtárs szombatra érkezett vissza a munkástanácsok küldöttjeinek értekezletéről. Helyszűke miatt most csak röviden jelezhetjük, hogy főleg közlélmzési kérdéseket tárgyalt az értekezlet, amelyen Hamburger és Vágó népbiztosok vettek részt. Tárgyalták a közigazgatás átalakulásának ügyét is. Közölték többek között az értekezlettel azt a legközelebb megjelenő rendeletet is, hogy a hátralékos adók befizetendők, ezek azonban a község és járás adminisztrációs és fejlesztési céljára itt maradnak és nem lesznek az állam pénztárba beszolgáltatandók.

— **Faültetés.** A népköztársaság közoktatásügyi népbiztosa lelkes hangú föliírásban rendelte el, hogy az iskolák az előjáróság közreműködésével minél több ültessenek el, befásítsa az uccákat, tereket, az utak mellékét. A sümegi áll. el. iskola, a polgári leányiskola és a reáliskola f. hó 16-án együttesen ültettek el a kesztheiyi ucce végén több szederfát, az uccabeli lakosok élénk érdeklődése közben, május hónapban pedig községi ünnepük meg a madarak és fák napját. A elemi iskola még márciu-ban egy diófát is ültetett s ezzel az udvara teljes befásítást nyert. Az ültetett fákat a község szeretetébe és szíves védelmébe ajánljuk.

— **Lakásügyek.** Rémhírek, ostobaságok keringnek a városban a lakásrekvírdásokról. Pöflorgatják a várost, megbolygatják egyes családok szentélyét, békéjét. Sok mindent beszélnek, amelyből természetesen csak annyi igaz, hogy a bizottság erélyes intézkedést tett az iránt, hogy némiképp enyhítse a lakásnyomort. Lakásra, tekintve hogy konyhas lakások nincsenek, elsősorban csak azok számíthatnak, akiknek egyáltalán nincs lakásuk. Akiknek nem egeit szükségük az átköltözkedés, maradjanak nyugodtan, mert a munkástanács péntek esti határozata szerint rövid időn belül építkezéssel enyhít a lakásinségen.

— **Tánciskola:** Mérő József és neje okl. tánczárók tánciskolájában a Polgári Önképzőkör helyiségében a tanítás kezdetét vette. A tanfolyamra növendékek még felvétetnek. A tánc órák gyermekek részére d. u. 5—7-ig, felnőttek részére pedig este 8—10 ig tartanak. A legújabb táncok bármelyike 3—4 privát óra alatt is elsajátítható.

— **A szociálista ifjuság kabaréja** minden tekintetben fényesnek ígérkezik. A sümegi műkedvelők színe-java mellett a két hivatásos színész, Horváth István és neje Carmen Cartellieri fogják a legváltozatosabb műsorral szórakoztatni a közönséget, mely mindkét estére elkapkodta már a jegyek legnagyobb részét. Lesz ének, tánc, konferánsz, vig és komoly bőségesen. Kuplák és szonok tarka sorozata, vigjáték és drámai jelenet, mind olyan attrakciók, amelyek kipróbált, ugynevezett slágerszámait valamelyik pesti színpadnak és amelyek nyilván slágerek lesznek itt is. Valóságos fűdítés lesz ez a két este a sümegi közönségnek, amely bizvást mondhatjuk, hálás örömmel fogja élvezni az est minden szórakozását és sokáig emlékeztében fogja tartani a husvétli kabaréit.

— **Értesítés.** A szociálista párttitkarság értesíti a közönséget, hogy a tagsági igazolványok és pártbélyegek megérkeztek. A beiratások a holnapi napon megkezdődnek. Kéri az elvtársakat, hogy az elmaradt pártadókat lefizetni sziveskedjenek. A vidéki szervezetek bélyegzőiket és igazolványait szintén átvehetik. A párttitkarság.

Előre váltsa meg mozijegyet
a Judás-ra.

APOLLO

Husvét vasárnap:

Vihar után

Dráma 3 felvonásban.

Husvét hétfőn:

Hamis vád

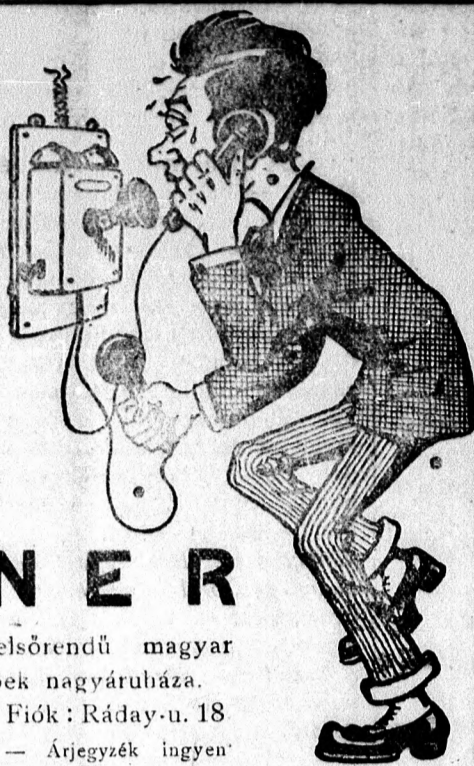
Dráma.

Április 26. és 27-én, szombaton és vasárnap:

JUDÁS

Főnix film!

Halló! Halló!

Kinek van
használt**hanglemeze?**Régi vagy törött **hanglemezeket**, míg az anyaghiány tart, legmagasabb áron veszünk vagy cserélünk.**W Á G N E R**országszerte elismert elsőrendű magyar hangszer és beszélőgépek nagyáruháza.
Budapest, József-körút 15. Fiók: Ráday-u. 18.
Beszélőgépek 1500 koronáig. — Árjegyzék ingyen**Értesítés.**

A n. é. rendelőmet tisztelettel értesítem, hogy harctéri szolgálatom után

női divatszalonomatismét megnyitottam. — Szalonomban készülnek a legújabb divat szerint **francia és angol ruhák és kosztümök.**

Kérem a n. é. közönség támogatását és vagyok teljes tisztelettel

Szakonyi Károly
Szombathely

Tökölyi Imre utca 57.

Hirdetéseketjutányos árakon elfogad
a kiadóhivatal.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.